

Odcinek nr 15: Me gusta usted

Słowniczek:

adelante - naprzód, śmiało

usted - pan/pani (zwrot)

señor, a - pan, pani (tytułowanie)

depende - zależy

me gusta (a mí) - podoba mi się

a mí - mnie

a - do

¡Buenas tardes, Olek! ¡Hola, estudiante!

¡Buenas tardes, Sophia! ¿Qué tal?

Muy bien y, Olek ¿cómo estás?

Muy bien, también, gracias, pero mam una pregunta.

Adelante. „Adelante”, czyli „śmiało”.

Zaraz... Czyli „śmiało” to en español „adela”?

Jajaja, casi. :) „Adelante” to dosłownie „naprzód”, ale często używa się go w rozmowie na zasadzie „śmiało”, tak aby zachęcić drugą osobę do powiedzenia czegoś, czy też zrobienia czegoś. Estudiante, repite, por favor: ¡Adelante!

¡Adelante!

¡Perfecto!

Pero, bueno... Byłem ostatnio na zakupach z moim sąsiadem español - tym, o którym Ci opowiadałem. I wiesz co... on zwracał się do ekspedientki „usted”, pero... qué es esto y por qué tak mówił?

Już Ci tłumaczę. :) Pamiętaj, jak mówiliśmy o „él” y „ella”?

Sí, él y ella, czyli on i ona.

Exacto, otóż „usted” oznacza coś podobnego do naszego „pan” / „pani”, pero en español mamy osobne określenia odpowiadające naszemu „pan”, czyli „señor” i „pani”, czyli „señora”.

Vale, pero... w takim razie, czym różni się „usted” od „señor” i „señora”?

„Señor” i „señora” są zazwyczaj używane, kiedy O KIMŚ mówimy. Na przykład możemy znać starszego pana, o którym będziemy mówić „señor García”, czyli „pan García”. Pero, kiedy będziemy się do niego ZWRACAĆ bezpośrednio, powiemy na przykład „cómo está usted”, czyli „jak Pan się ma” i ewentualnie dodamy na koniec „señor García”.

No tak... en polaco también częściej zapytamy „jak się Pan miewa” i ewentualnie czasem dodamy „Panie Kowalski”.

Si. :) Estudiante, di, por favor: Jak się Pan ma, Panie Garcia?

¿Cómo está usted, señor García?

A czy w takim razie mamy „usted” dla mężczyzn i „usteda” dla kobiet?

Jajaja. W tym przypadku „usted” dla ułatwienia ma tylko jedną formę zarówno dla kobiet, jak i mężczyzn (podobnie jak „estudiante”), więc nie trzeba się martwić o to, czy zwracamy się do „pana” czy „pani” - zawsze powiemy „usted”.

Perfecto, czyli tak zwracamy się tylko do starszych osób?

Depende. „Depende”, czyli „zależy”. En España rzeczywiście będziemy się tak najczęściej zwracać do osób starszych, których nie znamy. Hiszpanie są bardzo bezpośrednim narodem, więc do nieznanym, którzy nie odbiegają rażąco wiekiem, zwracają się bez ogródek „tú”.

Ok, ale powiedziałaś, że to zależy, „depende”?

Sí, estudiante, di, por favor: Zależy.

Depende.

¡Perfecto! Entonces sprawa ma się inaczej w krajach Ameryki Łacińskiej, np. en Mexico na pewno zwróca się do nieznajomych „usted”, pero tambien powiedzą tak do rodziców.

Pero... cómo?? Mówią do swoich rodziców „pan” albo „pani”?

Jajaja. Nie do końca... Tak sobie myślę, że to trochę działa como en polaco w niektórych rodzinach, w których z racji na szacunek nie mówi się bezpośrednio do mamy czy cioci - „mamo, podasz mi sok”, tylko powie się, „czy mama może mi podać sok?”. W Meksyku działa to podobnie, z tym że używa się do tego „usted”.

Ah, rozumiem, czyli tutaj „usted” wcale nie ma budować dystansu, ale raczej okazywać szacunek?

¡Exacto! W kontekście rodzinnym każdy wie, że to słowo jest używane również dla bliskich. Zresztą rodzice też tak mówią do dzieci.

Wow, muy interesante. Mój sąsiad jest español a rzeczywiście ekspedientka była starszą osobą.

No tak, to już zagadka rozwiązana, :D

Pero, mam una otra pregunta. Kiedy mój sąsiad wybierał zakupy, mówił „me gusta”. O jakie gusta mu chodziło?

Jajaja. „Me gusta” znaczy dosłownie „mnie się podoba”, pero często tłumaczymy je jako „lubię to”. Na przykład w hiszpańskiej wersji Facebooka, przycisk „lubię to” to „me gusta” en español, entonces... rzeczywiście ma to wiele wspólnego z gustami!

¡Estupendo! Me gusta, że to jest takie podobne do naszych „gustów”.

Sí. Estudiante, repite, por favor: Me gusta.

Me gusta.

Perfecto. W pełnej formie możemy jeszcze usłyszeć na początku „a mí”, czyli „dla mnie”, żeby jeszcze raz podkreślić, komu ktoś lub coś się podoba. Brzmiałoby to tak: „a mí me gusta español”.

Bueno, rozumiem, że „mí” to mnie, pero myślałem, że „dla” to „para”?

Cóż, „a” samo w sobie znaczy „do”, pero czasami może być też tłumaczone jako „dla”.

Estudiante, por favor, dime, czyli powiedz mi: Lubię uczyć się hiszpańskiego.

A mí me gusta estudiar español.

Czyli „me”, mnie/mi można też łączyć z „dí” i wychodzi nam „powiedz mi”?

Exacto, pamiętaj, że „dime” piszemy razem, a dlaczego to wytłumaczę Ci innym razem ;)

Ahora, estudiante, dime, por favor, en español: Ona mi się podoba.

Me gusta ella.

Sophia, mam prośbę, bo tak sobie rozmawiamy i cieszę się, że przy okazji dowiaduję się tylu nowych rzeczy, ale nie jestem pewien, czy wszystko dobrze pamiętam... Możemy zrobić małą powtórkę?

Jasne! To co? Trzy, czte-ry, start! Estudiante, di en español: Mam się mniej więcej dobrze.

Estoy más o menos bien.

¡Muy bien! Y ahora: Bardzo dobra robota.

Muy buen trabajo.

Estudiante, pregunta, por favor, en español: Dlaczego uczysz się hiszpańskiego?

¿Por qué estudias español?

Ahora, dime en español: Nauczam polskiego.

Enseño polaco.

I na koniec: Lubię kawę z mlekiem.

A mí me gusta el café con leche.

¡Estupendo, Olek! ¡Buen trabajo, estudiante!

Ekstra, pero wspomniałaś o kawie, a ja zapomniałem, że umówiłem się z moim sąsiadem i za pół godziny powinienem być w kawiarni. Znowu wciągnęła mnie nasza rozmowa. Jajaja.

Nie ma sprawy, pozdrów go ode mnie. I pamiętaj jeszcze o naszym quizie i mapie myśli. ¡Hasta luego!

¡Hasta luego!